

עפ"ת 49844-07-13 - המערערת נ' המשיב

עפ"ת (ירושלים) 49844-07-13 - המערערת נ' המשיב מחוזי ירושלים

עפ"ת (ירושלים) 49844-07-13

עפ"ת (ירושלים) 8088-09-13

המערערת

המשיבה שכנגד

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד דמוני

נגד

המשיב

המערער שכנגד

דוד נתן

ע"י ב"כ עו"ד בם ועו"ד טהורי (מטעם הסנגוריה הציבורית)

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[10.12.2013]

כב' השופט הבכיר אמנון כהן

פסק דין

ביום 28.7.2013 הגישה המערערת את הודעת הערעור על החלטת בית המשפט לתעבורה (כב' השופט א' טננבוים),

אשר הורה על צמצום תקופת הפסילה אותה קבע משרד הרישוי מ-3 שנים לתקופה של 3 חודשים.

ביום 1.9.2013 הגיש המשיב ערעור על אותה החלטה וביקש לבטל כליל את תקופת הפסילה ואף לקבוע, כי תקנה

212ב' לתקנות התעבורה בטלה "בהיותה שרירותית וכן מחמת פגם של העדר איסוף ועיבוד מסודר של המידע שנפל בהתקנתה".

שני הערעורים נדונו, כמובן, במאוחד.

הרקע לערעורים הינו החלטת בית המשפט לתעבורה מיום 16.7.2013.

ביום 29.11.2011 פסלה רשות הרישוי את המשיב מלנהוג למשך 3 שנים בהתאם לסמכותה שבסעיף 56 לפקודת

התעבורה ותקנה 212ב' לתקנות התעבורה וזאת לאחר שנערך למשיב שימוע כדין.

המשיב קיבל רישיון נהיגה ישראלי בשנת 2007 לאחר שעבר מבחן המרה (המשיב עלה מצרפת). רשות הרישוי קבעה, כי לחובתו של המשיב 10 הרשעות בעבירות תעבורה, כאשר מתוכן של עבירות אלו, קיימות 7 הרשעות בעבירות של מהירות כש-5 מהן חמורות ו-2 נוספות הינן בגין הרשעה בנהיגה באור אדום.

לאחר מספר זימונים שנשלחו למשיב לשימוע, הוא הגיע לרשות הרישוי ורשות הרישוי החליטה לקצר את תקופת הפסילה של המשיב ולהעמידה על 3 שנים במקום 5 שנים.

המערערת הגישה לבית המשפט לתעבורה בקשה לאישור הפסילה המינהלית ובית המשפט לתעבורה, לאחר ששמע ראיות וטענות, הורה על צמצום הפסילה שנקבעה בהחלטת משרד הרישוי והעמידה על 3 חודשים בלבד.

בית המשפט קמא דחה את טענת המשיב לפיה תקנה 212ב' אינה חוקתית וסירב לבטלה.

מאידך, התחשב בית המשפט לתעבורה בטענתו של המשיב לפיה הוא לא היה מודע לעבירות המהירות בארץ, משום שהמהירויות בצרפת היו שונות וכן, כי "המהירויות נמדדו על ידי מצלמה בעיקר בדרך בגין" וכי מצבו הכספי של המשיב הינו בעייתי. בית המשפט לתעבורה גם התחשב בעובדה, כי לאחר שדו"ח המהירות הגיע לידי המשיב, נפסקו עבירות המהירות. לפיכך, כאמור, החליט בית המשפט לתעבורה לצמצם את תקופת הפסילה ולהעמידה על 3 חודשים בלבד.

אגב, לא ברור לי הנימוק לגבי אי ידיעתו של המשיב מה היא המהירות המותרת בכביש בגין וזאת מאחר שבכביש זה מוצבים תמרורים רבים המורים מה היא המהירות המותרת.

להודעת הערעור צרפה המערערת 3 הודעות תשלום קנס שנערכו למשיב וציינה, כי הרשעות אלה לא הופיעו בגיליון הרשעותיו של המשיב "מאחר שהמשיב היה מציג בפני השוטרים שעצרו אותו דרכון צרפתי עם מספר שונה ממספר תעודת הזהות הישראלית שבגינן נרשמו יתר ההרשעות נשוא גיליון הרשעותיו".

מדובר באי ציות לתמרור עצור מיום 7.1.2010, אי חגירת חגורת בטיחות מיום 24.11.2010 ואי ציות לאור אדום מיום 19.12.2010.

המערערת טענה, כי לא היה מקום לצמצום תקופת הפסילה וכי צמצום זה נוגד את התכלית העומדת מאחורי המגמה להרחיק מהכביש נהגים מסוכנים לפרקי זמן ממושכים.

ב"כ המשיב, חזר על הטענה שהעלה בבית המשפט לתעבורה דהיינו, כי התקנה שעמדה ביסוד הפסילה שהושתה על המשיב "הינה שרירותית, הותקנה ללא איסוף נתונים ועיבודם, ללא תשתית עובדתית ומחקרית וללא הליך ראוי של קבלת החלטות. מעבר לכך, בהתקנת התקנה נשקלו שיקולי הרתעה שהינם שיקולים זרים ביחס לאמצעי בעל אופי מניעתי". טענתו של המשיב לפיה יש מקום לבטל את תקנה 212ב' נדחתה לא אחת הן על ידי בתי המשפט המחוזיים והן על ידי בית המשפט העליון (ראה רע"פ 701/13 פלוני נ' מדינת ישראל פורסם במאגרים ביום 20.2.13), רע"פ 2801/12 ג'בארין נ' מדינת ישראל, (החלטת כב' השופטת מ' נאור (פורסמה במאגרים ביום 21.5.12)). לענייננו יפים הדברים שנקבעו על ידי כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 3676/08 יניב זנו נ' מדינת ישראל, תק ע'ל, 2009(3), 10415:

"...מקובלת עלי עמדת המשיבה, כי עצם הפעלת הסמכות המצויה בסעיף 56 לפקודת התעבורה הינה מניעתית באופיה...אופיו המניעתי של ההליך, הבא למנוע מנהגים מסוכנים לנהוג בכבישי ישראל ולסכן את עוברי הדרך, הוא המכתיב גם, כי הפעלת הסמכות הנדונה אינה מובילה למצב של כפל ענישה, או פוגעת בהסתמכות הלגיטימית של מי מהנהגים...".

יצוין, כי בעקבות פסק דין זה, תוקנה תקנה 212ב' לתקנות התעבורה ותיקון זה אושר על ידי בית המשפט העליון. די להזכיר את החלטתו של כב' השופט א' רובינשטיין ברע"פ 113/12 עייד אזברגה נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים ביום 12.2.12) לפיה מדובר באמות מידה ברורות ומפורטות שעל בסיסן מפעילה רשות הרישוי את שיקול דעתה וכפי שקבע כב' השופט א' רובינשטיין: "גם לשכל הישר יש מקום בינותינו".

בעצם הרשעותיו הקודמות הוכיח המשיב, כי מורא החוק אינו נר לרגליו וכי נהיגתו מהווה סכנה לציבור המשתמשים בדרך. ניתן לומר, כי החלטת הרשות לפסול את רישונו של המשיב לתקופה של 3 שנים הינה סבירה וכי לא היה מקום להתערב בהחלטתה.

יחד עם זאת, הואיל ואין זו דרכה של ערכאת ערעור למצות את הדין בהליך זה, אני מקבל את ערעור המדינה באופן חלקי ומעמיד את תקופת פסילת הרישיון על 12 חודש.

המשיב יפקיד את רישונו עד ולא יאוחר מיום 5.1.2014.

העתק פסק הדין יישלח לצדדים.

ניתן היום, ז' טבת תשע"ד, 10 דצמבר 2013, בהעדר הצדדים.